

RAFAEL RODRÍGUEZ MÉNDEZ

RAFAEL RODRÍGUEZ MÉNDEZ

Com en 1915, en ocasió de la mort d'En Coll i Pujol, avui ens hem de doldre de la d'un altre mestre, dels que més fortament influïren la formació espiritual de les generacions mèdiques catalanes entre els anys 1870 i 1898; després les coses anaren per altres camins i la tasca docent del vell professor d'Higiene de la nostra Facultat perdé bona part de la seva eficàcia. En Rodríguez Méndez fou un creient i un apassionat: cregué ardentment, amb càlid esperit de proselitisme, sense que mai el dubte minvés la seva fe, en la veritat i valor de la Ciència, tal com aquesta era compresa en la segona meitat del XIX, i posà en la propagació de la seva fe el foc de son temperament meridional i els dots d'expositor amb què natura l'afavorí llargament.

Son esperit curiós i obert el feu ésser propugnador de totes les novetats, i durant uns anys introductor a casa nostra de bona part de la producció biològica i higiènica forastera: mantes voltes, però, el desig del meravellós el portà a acceptar i defensar investigacions no massa demostrades i a fer-se el portaveu de doctrines fortament discutides en els medis doctes d'aquí i de fora.

Encomanà la seva fe i la seva passió als seus deixebles: portà a la càtedra el vent del carrer i agità el carrer amb les idees exposades des de la tribuna professional.

En fer-se l'evolució dels nostres aciençats cap al treball original, encoratjà i ajudà en quant estigué a l'abast de la seva mà les recerques, i posà el seu periòdic científic, un dels primers publicats a Barcelona, a disposició dels recercadors, i encara que militessin en camps apartats del seu.

La SOCIETAT DE BIOLOGIA el comptà entre els seus membres honoraris, i en plànyer-se avui de la seva pèrdua, creu de justícia dedicar un afectuós record a la memòria del que per sobre de tot fou un home savi i un home bo.